

²⁶⁵⁾ *Der Begriff der Strafe*, 2^{de} dr. (1897), bl. 218. Binding stelt de begrippen van straf en vergelding aldus scherp tegenover elkaar: »Endlich soll die Strafe nicht heilen, sondern eine Wunde schlagen, der Ersatz aber eine Wunde heilen, womöglich ohne eine andere zu schlagen." (*Grundriss des gemeinen deutschen Strafrechts*), I (1897), bl. 169.

⁹⁶⁶⁾ *Philosophie du droit pénal*, 4^{de} dr. (1894), bl. 84 en volgg..

²⁶⁷⁾ *Sociologie criminelle* (1893), bl. 312 en volgg..

²⁶⁸⁾ Zoo schrijft hij, *Cours de droit naturel*, 8^e dr. (1892), dl. I, bl. 235, dat de straf moet bereiken »un but humain, en remettant le coupable, par rapport à sa volonté et à toute sa condition morale, qui était la cause du crime, dans l'état de droit, c'est-à-dire dans l'état moral de vouloir le juste et le bien, qu'elle doit lui rendre la vraie liberté juridique et morale et, avec elle, la liberté extérieure." »

²⁶⁹⁾ *Die herrschenden Grundlehren von Verbrechen und Strafe* (1867), bl. 107.

²⁷⁰⁾ T. a. p., bl. 105. Hij zegt daar, »dasz der Mensch im Ganzen das zu sein pflegt, wozu die äusseren Umstände, also auch Beispiele im Bösen, Gelegenheit und Versuchungen dazu ihn machen." »

²⁷¹⁾ T. a. p., bl. 113.

²⁷²⁾ *Die Abschaffung des Strafmasses* (1880).

²⁷³⁾ *T. v. S.*, dl. XII, bl. 393. Ik zie zelfs de noodzakelijkheid niet in om, gelijk Mr. Van Hamel, bl. 394, doet, naast de behoefte aan verbetering als tweeden pijler voor dit instituut te nemen die aan veiligheid. De verbetering geschiedt ter wille van deze. Uit de verbeteringstheorie volgt, dat wie niet beter is, blijft.

Men moet niet loslaten zonder verbetering. Maar ook niet vasthouden daarna. De voorwaardelijke vrijlating past, gelijk ook Sontag (*Beiträge zur Lehre von der Strafe* (1881), blz. 24) heeft opgemerkt, geheel bij dit stelsel, en sluit zich insgelijks, zooals Mr. Van Hamel schrijft (blz. 397 en 406), bij de onbepaalde vonnissen aan.

En daar eene verbetering in enkele weken moeilijk verwacht kan worden, is reeds deswege verzet tegen korte vrijheidsstraffen begrijpelijk. Slechts ware de vraag te stellen, of verlenging van straf niet meer consequent ware dan voorwaardelijke veroordeeling, of niet-toepassen van straf.

²⁷⁴⁾ *Grundlage des Naturrechts*, dl. II (1797), bl. 118.

²⁷⁵⁾ T. a. p., bl. 110.

²⁷⁶⁾ T. a. p., bl. 17.

²⁷⁷⁾ Zie daarover het opstel van Jhr. Mr. Engelen, *Iets over het El-mira-stelsel* in het *Rechtsgeleerd Magazijn*, 19^{de} jaarg. (1900), afl. 3, bl. 250 en volgg.. Ook Wach, *Die Reform der Freiheitsstrafe* (1890), bl. 45 en volgg..

²⁷⁸⁾ Over de toename der criminaliteit zie o. a. Von Liszt, *Das*